Emporion

ANY III — Segona època — NUM. 248

SUMARI

Lleus comentaris: Elogi de l'home representatiu, per Josep Castells. — *Premsa.* — *Lliçons vulgars de Llengua Catalana*, per Lucianus — *Agronomia pura: El resorgiment de l'esperit constructiu*, per Rafael Massaguer. — *Temes de Joventut: Reprenent un tema*, per P. Castells. — *Noticies.*

Bordallo i Ruiz

Saló Hollywood

PENTINATS ESTIL CINE (CREACIONS)

Boqueria, 6 - Telèfon, 24.266

Barcelona

DISPONIBLE

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-
Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega
-: Plisats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES
Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA

TORROELLA DE MONTGRÍ

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper català

CARLETS

Fabricat per

F. RIUS

de

OLOT

FONDA SIMON

SERVEI A LA CARTA I A COBERTS
SALONS ESPECIALS PER A CASAMENTS, BATEIGS, ETC.
PREUS ECONÓMICS

Esparteria, 6
i
Vidrieria, 12

Teléfon, 17992

BARCELONA

DISPONIBLE

Emporion

PERIODIC QUINZENAL

ANY III
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 25 de març de 1934.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Torroella, un any . . . 5 pessetes
Fora, un any . . . 5'50 »
Estranger, un any . . . 6'50 »

Núm. 248

LLEUS COMENTARIS

Elogi de l'home representatiu

Deixeu-nos reprendre el tema de la política I no us esvereu. Que si la ploma ens és fidel, no anem a ferir susceptibilitats: no anem a atemptar contra de cap interés partidista. Parlarem del concepte que mereixen els homes públics en les nostres latituds.

Tots sabem que hi ha un número incalculable de gent que sent una aversió, una mena de repugnància per a l'exercici dels cárrecs de representació popular. Ens referim —és clar— als cárrecs no renumerats, als que només reporten perjudicis, absorvint temps i paciència sense cap compensació d'ordre pràctic. En una paraula: als cárrecs de jutge, o d'alcalde, o simplement de regidor de poble rural, o d'una vila com la nostra —posem per cas.

I no està bé, francament. No está bé que els ciutadans que ofereixen condicions d'honradesa i de capacitat per poder intervenir eficaçment en l'administració dels negocis públics, es neguin sistemàticament a prestar llur concurs valiosíssim en benefici de la col·lectivitat.

No está bé —hem dit— i no ens penedim d'haver-ho dit, malgrat reconèixer que la seva negativa té un fons de veritat justificada. La gent, la massa —en sa major part d'esperit primari— no sent cap simpatia pels homes de representació. Al contrari, en ells només veu el venitós o el tirá. I això fa que l'home que sacrifica el seu nom i la seva tranquil·litat per anar a servir els interessos comuns —en sacrifici dels interessos propis— en compies de trobar els estímuls naturals, es veu rodejat de ingratituds i de menyspreus. D'aquí ve que els homes de bona fé —encara n'hi ha d'homes de bona fe— perden les il·lusions, i es retreuen, i no creuen en l'emancipació dels pobles, i deixen que el carro s'estimbi, i rodoli i s'esberli pel pedregal.

No propugnem l'eufòria ni la idolatria. No

blasmem de la crítica, que no hi ha res més sanitós que la crítica ben administrada. Reclamem només una mica de reconeixença, una mica de gratitud i una mica de justícia pels homes que no es resignen a ésser culs de café i que donen la cara bo i sabent que els l'han d'omplir de fang i dedicteris.

Des d'*Emporion* saludem els patriotes torroellencs que han donat la cara —consti que parlem en preièrit i no en present— informant la vida pública davant de totes les situacions.

JOSEP CASTELLS

PREMSA

Josep M.ª Mascort a la Sala Busquets

Retallem de *La Veu de Catalunya* els comentaris que en dos números diferents insereix sobre l'exposició de pintures del nostre bon amic i distingit artista torroellenc, celebrada fa pocs dies a Barcelona.

«A la Sala Busquets, Josep Maria Mascort exposa actualment una vintena de paisatges i marines d'Empúries, l'Estartit i Torroella de Montgrí. Els pinzells experitíssims d'aquest pintor ens presenten una obra madurada en un pacient i amorós estudi del paisatge empordanés, del qual assoleix una sensible i intel·ligent interpretació. La susdita exposició és molt visitada.

Les pintures d'Albert Ràfols, a la mateixa galeria, romandran encara uns dies exposades.»

* * *

«El pintor de Torroella de Montgrí, enamorat del paisatge de la Costa Brava, sobretot, de la visió del golf de Roses des de l'Estartit —que és un dels paisatges més amplis que es divisen des de l'Empordá, i un dels paisatges més bells de Catalunya—, exhibeix actualment a la Sala Busquets una vintena de paisatges, la majoria dels quals són sobre temes amb espadats de roca prop del blau del mar. El pintor Mascort, pel seu enamorament d'aquella naturalesa privilegiada, i amb una tècnica personal, basada, però, en un impressionisme de just medi, ha donat una sèrie de teles sinceríssimes; anotacions d'un moment de llum, damunt els penya-segats, platejats de l'Estartit o daurats de l'Escala.

En les anotacions més ràpides és on la sensibilitat de l'artista es manifesta amb més agudesa. Hi ha en aquesta exposició, en aquest sentit, una nota finíssima que porta per títol «*El Canigó*» i el n.º 12 del catáleg. Aquesta nota, en la qual l'artista ha plasmat d'una manera sumária l'ampla plana empordanesa, faria el crèdit d'un pintor, si no se l'hagués guanyat per endavant amb altres obres.»

* * *

La Vanguardia, de la mentada exposició fa per la seva part el següent comentari:

«Como en literatura se distingue el grupo de los escritores provinciales, afenos a la descripción de costumbres y vidas de una determinada comarca, en el moderno movimiento pictórico son muchos los artistas que centran su esfuerzo alrededor de un punto geográfico y extraen sus características de estructura y color, una modalidad de estilo más o menos personal. Así tenemos en Mascort un ferviente adherido al paisaje de esa parte del bajo Ampurdán que se apoya en Torroella de Montgrí y en la larga playa de Pals, frente a las islas Medas. Es un paisaje generosamente plástico, uno de los mas bellos de nuestro país. En los cuadros de Mascort se valora este paisaje sin

estridencias ni exageraciones de ningún género. El pintor no revela otra preocupación que la de explicar honestamente sus impresiones visuales, animadas por un impulso de sincera admiración. Lejos de colocarse en primer término, el pintor se sitúa modestamente al margen, para que la naturaleza ocupe todo el marco. No se preocupa en ser personal, sinó en poner de relieve los bellos aspectos del paisaje. Y lo consigue en muchas de estas telas, ejecutadas con una técnica sobria, espontánea, sin esfuerzo aparente, haciendo entrar agradablemente por los ojos de la belleza natural que le impulsa a pintar.»

Lliçons vulgars de Llengua Catalana

LA PLAGA DELS GERUNDIS

Una de les plagues més generals de la llengua catalana era abans el *doncs* causal, p. e. «No sortiré doncs plou» en lloc de «no sortiré perquè plou.» Aquest *doncs* va esmenant-se i no el trobareu pas amb gaire abundor en els periòdics comarcals; és una tara, de la qual, gràcies a Déu, els nostres col·laboradors i redactors ja s'han esmenat força. Ara notem en la ràdio i a casa nostra el flagell del *lo*, convertit en *el* davant de participi, p. e. «*El tractat* en el consell de ministres» per el que s'ha tractat, etc., i el del gerundi. El mal ús del gerundi és la malura del dia. Mirarem de contribuir a exilar-la amb el nostre modest treball de divulgació gramatical, esplicant el gerundi amb molts exemples i amb pocs termes tècnics. Primer de tot aconsellaríem que hom no empedrés massa els escrits i el discurs en general, de gerundis, que hi abunden excessivament tant en català com en espanyol.

Fixem nos en aquest exemple: «Va sofrir un accident, portant-lo al dispensari». Per què aquest gerundi, que ens fa dir una cosa que no traduceix el nostre pensament? El subjecte de qui parlem, no va sofrir l'accident *portant-lo* —quan el portaven— al dispensari, sinó que sofrí l'accident i després a conseqüència d'aquesta desgràcia, el portaren al dispensari. El pensament resulta logic així, doncs: «Sofrí un accident i el portaren al dispensari» En canvi resulta lògic i cal escriure: «Morí portant-lo al dispensari» és a dir «quan el portaven al dispensari».

Això ja ens indica la regla per al bon ús del gerundi. En una proposició de gerundi hi ha una oració principal que completa el sentit de la de gerundi. Exemple: «Cantant les veritats, (oració de gerundi) es perden les amistats» (oració principal). La oració de gerundi expressa una circumstància, una modificació de la principal o una acció que es verifica al mateix temps de la principal, no a continuació d'ella. En l'exemple anterior trobem: «es perden les amistats»; com? «cantant les veritats».

Altres exemples: Va publicar un article parlant de la puja de les subsistències. (Està bé) — Es va celebrar un partit de frubol acabant-se a les sis de la tarda. (Està mal: el partit no es celebrà acabant-se, sinó que es celebrà i després a les sis acabà. Direm es celebrà un partit de futbol que a cabà a les sis etc.)— Tot jugant, jugant, els ases se mosseguen. (Està bé) —Sofrí una llarga malaltia, morint el divendres passat. (Está mal. Expressem-ho així: Després de sofrir una llarga malaltia, morí el divendres passat.) —Va caure al sortidor abocant-se a la barana per veure els peixos. (Está bé: *abocant-se* és la circumstància que esplica la caiguda)—

Caigué daltabaix del pont topant contra un roc del torrent (*topant*, gerundi dolent, perquè no *caigué* etc. *topant*, sinó que després de caure, topá. Direm: «Caigué daltabaix del pont i topá de cap».

LUCIANUS

AGRONOMIA PURA

El resorgiment de l'esperit constructiu

(Acabament)

L'esperit modern dels sindicats agrícoles, és el d'actuar en els factors inicials del consum i de la producció. I un exemple admirable ens l'ofereixen els sindicats belgues, que jo us prego a tots els pagesos de Torroella d'estudiar.

Per això és lògic que tots els grans definidors de l'època actual hagin coincidit respecte a l'agricultura, en la mateixa apreciació: que l'objecte de l'agricultura, és que la terra produeixi el màxim rendiment.

J. Costa, que si fos sospitós ho hauria d'ésser per llurs idees ultra-liberals, diu textualment: «L'agricultura és l'art de convertir les pedres en pa per l'intermedi d'organismes vius».

¿De què servirà, doncs, tota aquesta organització d'agrarisme subsersiu nascuda al calor d'un moviment polític pseudo revolucionari, sinó per a pertorbar l'economia del país?

Car si l'agricultura és l'art de convertir les pedres en pa, com afirmen els més grans sociólegs, és evident que tota altra finalitat que hom vulgui imprimir-li, no podia representar sinó una manifesta conculcació dels principis més elementals de la moral social i de totes les morals; i la negació d'aquella activitat humana que té per santa missió procurar el major benestar de la col·lectivitat.

La primera conseqüència de la nostra manca d'esperit d'associació, és la negació de la nostra personalitat com a pagesos, i que ens ha incapacitat fins ara per a dur a terme una tasca de sentit europeu, i com a conseqüència, el predomini de l'esperit retardatari i individualista que senyoreja als nostres camps.

Torroella, doncs, ja torna a tenir un organisme representatiu de la riquesa agrícola i pecuària. Em plau molt haver de retre a aquest nou agrupament d'homes de sentit constructiu i d'esperit liberal, públic homenatge d'admiració: ensems que desitjo amb tota l'ànima que no li manqui el concurs de tothom per tal de contribuir al progrés econòmic de Torroella i sa comarca, i perquè no hàgim de lamentar una altra defunció d'aquesta naturalesa, més o menys llunyana i ingloriosa.

Tampoc entra en el meu ànim ni remotament fer política en escriure aquestes ratlles. La meva finalitat és purament objectiva i d'ilustració. No sóc de l'Esquerra i, ni pagant ni de franc no he tingut mai la missió de fomentar l'odi entre germans.

Però sí he de dir, d'una manera imparcial, que el «Sindicat de treballadors de la terra» per molt honorables que siguin llurs components, no podrá dur mai a terme una obra de sentit totalitari.

Recordeu aquella frase de Largo Caballero, que deia que el moviment «rabassaire» no li interessava, per tractar-se d'una lluita entre patrons. I jo suposo per altra banda, que no teniu pas ganes inconscientment de col·laborar a a la implantació del comunisme.

Crec sincerament, això no vol pas dir que no pugui anar equivocat, que si els pagesos de

Torroella i sa comarca tenim desitjos de col·laborar a una obra de totalitat i en sentit positiu i constructiu, vetllant per la marxa normal dels interessos del camp, s'imposa com una necessitat imperiosa, un enterrament discret de l'esperit negatiu que informa l'existència d'algunes organitzacions comarcals d'aquesta naturalesa.

La bandera dels sindicats agrícoles exempta de confusionisme és l'únic guia i nord veritable que pot ajudar-nos positivament en aquesta hora gravida de responsabilitat per a tothom.

RAFAEL MASSAGUER

TEMES DE JOVENTUT

Reprenent un tema

Em plau de recollir l'orientació de l'article publicat en un dels darrers números d'Emporion, del company Pararols, per tal d'aprofundir una mica més el tema. Deia molt acertadament l'amic, que les autoritats locals tenien el deure d'interessar-se per la salut i la conservació de la naturalesa dels infants, dotant-los per aquest fi, d'espaiosos i perfectes camps d'esports on poguessin criar-se ben forts i ben sans, i alhora devenir uns perfectes atletes dignes representants de l'esport i la cultura física de la nostra vila.

L'altre dia, vaig saber que el company Pararols formava part d'una penya esportiva, formada, tota ella, per uns quants joves els quals, segurament, deuen ésser els pocs torroellencs que senten amb l'ánima la pèrdua de l'esport a la nostra vila, fet ocorregut fa ben poc temps.

Jo sé per uns dels que componen aquest petit comitè en pro de l'esport, que sacrificant les seves butxaques recullen unes quantes pessetes que van a raure a una casa d'esports barcelonina, a canvi d'uns pantalons, maillots, genolleres etc.

Això vol dir que, aquests joves, perfectes esportius, es sacrifiquen econòmicament per tal de poder dir: Nosaltres, joves torroellecs, volem contribuir a edificar un poble sa i fort, volem ésser dignes successors d'aquells homes de la Grècia antiga, que tan amics eren de l'esport i la bellesa. Torroella no pot restar sense un foguer, sense un nucli sense una penya de joventut, que practiqui l'esport i que vetlli per a la cultura física atraient a les multituds fora de l'ambient enrarit dels locals tancats.

Així es com es podria parlar a tot torroellenc de cor des dels rengles d'aquesta penya esportiva. Per això el company Pararols, que com ja he dit, es un dels que componen aquesta agrupació, demanava l'ajut de les autoritats per a constituir i sostenir un camp d'esports on la joventut podria delectar-se i enfortir-se.

Junt amb les autoritats, les quals sostindrien el camp d'esports, tots els ciutadans tindrien el deure de predre part en aquesta obra esportiva, ajudant al seu sostenimeni i procuran que la societat prosperés a base de la col·laboració de tots els homes de bona voluntat per a realitzar aquesta magna obra de reacció esportiva.

Amb vertadera satisfacció, felicito els joves amics que integren aquesta penya esportiva i desitjo que totes les seves aspiracions i tots els seus anhels trobin ben aviat eficácia i realització, i que poguem veure d'aquí poc temps com Torroella, gràcies a l'esforç d'uns joves, aconsegueix encaminar tota la joventut pel camí sanitós i laudable que porta vers la redemptora

morada dels esports.

Em permeto l'atreviment d'acabar el meu article amb les mateixes paraules del company Pararols: *Cap al camps d'esports!*

P. CASTELLS

NOTICIES

L'ENTERRAMENT DE MIQUEL BALAGUER.— El dia 15 prop-passat va tenir lloc a Palafrugell l'enterrament del malaguanyat patrici, director del nostre estimat col·lega «Baix-Empordá» i element directiu de Lliga Catalana d'aquella població, senyor Miquel Balaguer. En representació de la minoria de Lliga Catalana al Consistori torroellenc, va assistir al luctuós acte el qual constituí una imponent manifestació de dol, el nostre company de redacció Josep Castells. Rebin la família del finat, la companyia «Ribot, Font i Artigues» de la qual el dilecte palafrugellenc exercia la gerència i els amics de Lliga Catalana, el testimoni de la nostra viva condolença.

UN DIBUIX NOTABLE.— L'aprofitat dibuixant Josep Tomás, per encárrec de l'Ateneu Mongrí, ha presentat un notable treball artístic a la ploma, representant una bella perspectiva del Castell Montgrí. Aquest treball ha estat tramès a València per tal de que serveixi d'original per a una reproducció en majòlica, ofrena de l'entusiasta admirador de l'obra de l'Ateneu, senyor Josep Vidal.

MALALTA.— La germana del nostre company Jaume Rossell, na Maria ha sofert una intervenció quirúrgica a la gola. Després de l'operació la malalta va experimentar una notable millora a pesar del seu estat delicadíssim. Fem vots pel seu prompte restabliment.

FUTBOL.— La penya esportiva els «Rápids» s'ha desplaçat als pobles de Sant Jordi i Albons per tal de contendir amb els respectius equips de futbol d'aquestes dues poblacions. Si bé els resultats foren adversos als nostres equipiers, la seva tasca resultá ben prometedora.

TEATRE — La companyia titular del Teatre Coll que dirigeix el senyor Teixidor Elies doná una representació de la celebrada comèdia «Papá Ministre» Malgrat la importáncia de la representació, la concurrència fou escassa.

D'ESPECTACLES.— Com várem anunciar en el número passat, el dia 11 de l'actual visitá la nostra vila la Secció Dramática de l'Ateneu Pi i Margall de la veïna ciutat de La Bisbal. Lamentem vivament no poder parlar de l'actuació de tan valuosos elements —tal com haviem fet abans amb els amics de «Costa Brava» de Palafrugell— per haver-nos estat negats els mitjans d'informació que arreu —i particularment a la culta i hospitalária ciutat veïna— hom reserva als representants de premsa. Ho lamentem, hem dit, com a torroellencs, car per res del món no voldríem que els distingits bisbalencs que ens visitaren ens confonguessin a

tots en un mateix mancament.

- NOU DENTISTA.— El conegut dentista de Palafrugell, senyor Carles Casademunt, ha ofert els seus serveis a la vila de Torroella per mitjá de la seva clinica dental instal·lada a la casa de les senyoretes Reixach del carrer Major.

GUERRA ALS GOSSOS — Altra vegada el camió dels serveis sanitaris de la Generalitat ha fet una batuda pels carres de la nostra vila perseguint els gossos que no porten murrió. Ja várem dir en una ocasió que hi ha molta feina a fer a casa nostra, fins a tal punt, que hom ha insinuat que quan s'hagi acabat amb els gossos perillosos haurem de demanar al Govern Catalá que estableixi un servei contra el gats.

REPARACIO.—Una de les obres de reparació que ha emprés l'Ajuntament és la neteja del camí del «Tamariuá». Per la importáncia d'aquesta millora, car es tracta d'un dels indrets més típics i visitats dels nostres afores, la iniciativa de l'Ajuntament ha d'ésser ben vista per a tothom. Cal ara completar aquest treball de millorament reparant altres camins que constitueixen els veritables passeigs d'estiu.

CURS DE CONFERENCIES.—Se'ns diu que el "Sindicat Agrícola de Productors de Torroella de Montgrí i Comarca» té en projecte celebrar un curs de conferències a cárrec de destacades personalitats del Servei Agronómic de la província.

BALL.— La Societat de ball "Montgrís" va celebrar diumenge passat un extraordinari ball de societat en el saló del Cinema Montgrí. Com de costum la concurrència fou molt nombrosa.

CONFERENCIA.— El Sindicat Agrícola de Productors de Torroella de Montgrí i Comarca organitzà el dia 8 de març, al Cine Coll, una conferència agrícola a cárrec de l'enginyer-agrònom Sr. Lluís Cuní sota el següent tema: «Abonos per al camp», amb projecció de films adequats a la matèria. La concurrència seguí amb màxim interés la dissertació del conferenciant.

L'ESPECTACLE SONOR MES GRAN DE TOTS ELS TEMPS

10 000 intèrprets a les ordres de CECIL B. DE MILLE.

Sensacional estrena en el

Cinema Montgrí

DIALEGS EN ESPANYOL

Dissabte nit i diumenge tarda i nit, dies 7 i 8 d'abril de 1934.

NOUS GUARDES D'ASSALT. — Els joves torroellencs cridats a pendre part al concurs d'ingrés al Cos de Guàrdies de Seguretat han estat gairebé tots aprovats. Torroella, doncs, a no tardar, tindrá una forta representació en els rengles dels defensors de l'ordre.

UNA MEMORIA. — De la Casa del Vallés, adherida a la Lliga Comarcal de Catalunya, hem rebut una interessant memòria acompanyada dels estatuts i altres documents, memòria llegida en l'Assamblea celebrada el dia 15 de gener d'enguany. Recomanem la lectura d'aquest interessant fascicle

CARTELLS DE PROPAGANDA. — S'exhibeixen ja els nous cartells de propaganda d'«Els Montgrins», «La Principal de Torroella» i altres orquestres de la comarca. La totalitat d'aquests cartells és a base de fotografies algunes encertades i altres no tant.

TOPADA D'AUTOS. — Dies passats un auto de la companyia Presas procedent de Girona, topá amb un camió el conductor del qual havia abandonat el volant. No hi hagué desgrácies personals, únicament l'autobús sofrí desperfectes.

VIDA MUNICIPAL. — En la sessió celebrada dimecres passat per la nostra Corporació Municipal, entre altres acords, es prengué el de canviar el nom del carrer del Carme —conegut vulgarment pel carrer dels bous— pel de Francesc Lairet. Això motivá un debat interessant del qual prometem ocupar-nos en el número que ve.

BIOGRAFIA.— De València, de la lluminosa ciutat mediterrània, ens arriba l'eco de les seves festes populars de les «falles» —festes celebrades per la diada de Sant Josep— per mitjá de l'espléndit «Album Fallero» dedicat a propagar les grandeses valencianes. «Album Fallero» forma un volum interessantíssim, curull de fotogravats reproduint el bocets de les artístiques «falles» construïdes enguany. Cada maqueta o projecte de «falla» és un exponent del fi humorisme, de l'ingeni i de la capacitat constructiva de la sempre jove i forta ciutat germana. Més a més «Album Fallero» presenta diversos trebal s literaris profusament ilustrats amb fotografies dels monuments, de les grans avingudes i dels jardins imponderables, de l'horta valenciana, «Album Fallero», doncs, és un volum digne de figurar a qualsevol biblioteca.

També hem rebut la popular i simpática publicacio «El fallero» redactada totalment en llengua vernacle. Com el seu nom indica, va dedicada a propagar igualment les celebrades festes de «falles» valencianes. Tots els gravats són dibuixos a la ploma, reproduint encertadament l'obra dels artistes valencians.

En el text, vers i prosa, abunda l'exaltació d'amor a la terra en rimes semblants:

MOTÍU DE FESTA

Com un sircle d'amor i d'ensommi,
amb el foc d'un dolç himme triumfal,
el seu arc tot replit d'esperances
fa vibrar una rasa genial.

Canta l'ánima encesa del poble,
les estrofes de suau germanor,
i li ofrena a Valencia este día
la quimera de llum del seu cór.

Este jorn que perfuma el lirisme
te cadencia d'un vers infinit,
el encís, de daurades llegendes,
que d'infants embruixá l'esperit.

MANUEL BERTOLI

IMP. P. CASADEVALL.-TORROELLA DE MONTGRI

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

BARCELONA

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS AMB AIGUA CORRENT I BANY. SERVEI A LA CARTA I MOLT ECONOMIC. PENSIO COMPLERTA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT AL PUNT MES CENTRIC DE LA CIUTAT I AMB VISTES A LA RAMBLA

BOQUERIA 12, (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

UN SOL FOC

Proporciona calefacció i
aigua calenta a tota la casa

Amb la calefacció

IDEAL CLÁSIC

ja té vosté resolt el problema del confort higiénic i econòmic. Per pocs diners la pot vosté instal·lar en la seva casa, lliurant-se en la tardor i en hivern del fred i l'humitat.

PRESSUPOSTOS I PROJECTES GRATUITS

NARCIS VERT I FILL

Telèfon, 11 TORROELLA DE MONTGRI

CINEMA MONTGRI

Films que projectarà aquest cinema

Diumenge, 25 de març de 1934

Al Despertar

per Ramon Novarro, Helen Chandler i Jean Hersholt

Todo por el amor

per Jan Kiepura - Claudie Cleve - Lucien Baroux

Festes de Pasqua:

EL HOMBRE LEÓN

amb Buster Crabbe - Frances Dee

SUSAN LENOX

per Greta Garbo i Clark Gable